

עפ"ג 36032/11/18 - אביחי לוי תמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 36032-11-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

אביחי לוי תמר

על ידי ב"כ עו"ד אלכס גפני

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 3.10.18

בת"פ 15023-02-13, ת"פ 17402-05-15, ת"פ 60679-03-15, 47944-06-14, ת"פ 25846-05-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהחזקה או שימוש בסמים לצריכה עצמית, הסגת גבול (2 עבירות), איומים (3 עבירות), העלבת עובד ציבור, וגניבה. על המערער הושתו העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר בפועל; הופעל בחופף מאסר מותנה בן 3 חודשים; ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 31.1.13, בבנין עירית ירושלים, איים המערער ביחד עם אחר (נאשם מס' 2) על הממונה על רישוי עסקים, לאחר שדרש ממנו לקבל מידית רישיון רוכלות למכירת פרחים במרחב הציבורי. לאחר מכן הגיעו המערער והאחר ללשכת ראש העיר, איימו על יועץ ראש העיר והפריעו לסדר במקום. ביום 26.5.13 נכנס המערער לבית, ללא רשות בעל המקום, נכנס לתוך חדר המקלחת, נעל עצמו והחל להתקלח, סירב לבקשת המתלונן לצאת וקילל אותו. ביום 8.12.14 חזר המערער על מעשים אלה בבית אחר ונעצר ע"י שוטרים שהוזעקו למקום, שאז קילל את אחד השוטרים ואיים עליו. המערער חזר על איומים אלה גם בתחנת המשטרה ואיים כי יתאבד. ביום 17.2.15 גנב המערער שוקולד מחנות, סירב לשלם ואיים על המוכר. לאחר מכן איים על שוטר שהוזעק למקום. בהמשך, בעת שהשוטר שמר על המערער בבית החולים הדסה עין כרם ביחד עם שוטרת נוספת, סירב המערער להישמע להוראות השוטרים ואיים על השוטר, לאחר מכן קילל מזכירה בבית החולים ואיים על מאבטח שהגיע למקום. המערער התנגד למעצרו, ירק על השוטר ועל באי חדר המיון, ובתום הטיפול, השתין בניידת המשטרתית ואיים על השוטרים. ביום 1.3.15

השליך המערער מידו קופסת סיגריות בה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.1773 גרם נטו שהחזיק לצריכה עצמית ללא היתר.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער. נטען כי המערער חזר בו מבקשתו מבית משפט קמא לרצות לאלתר עונש מאסר, וכיום, לאחר ריצוי מאסר ממש הוא הסביר שטעה בשיקול הדעת. הסנגור טוען כי המערער סובל מבעיות בריאותיות קשות וממצב נפשי קשה וכיום מחזיק ברישיון לשימוש בסם. לפיכך, יש לאפשר לו להשתתף בהליכי טיפול, שיקום ומעקב במסגרת שירות המבחן, ולהטיל עליו עונש צופה פני עתיד. בהקשר זה טען הסנגור כי המערער ביסס קשר משמעותי וחזק עם שירות המבחן. הוסף כי המערער צעד כברת דרך בתקופה האחרונה, כמפורט בתסקירי שירות המבחן, והקשר שלו עם שירות המבחן הנו חיובי וגורם לו ללכת בדרך הישר. המערער, באופן חד צדדי, ביקש להיכנס אל כותלי הכלא, לפי דבריו, על מנת לקבל טיפול בין כתלי הכלא וטיפול כזה לא הוענק לו עד היום. נטען, כי הפעלת המאסר המותנה לא הייתה הכרחית. וכן, המערער הסכים לשיתוף פעולה עם שירות המבחן ולהפניה לפסיכיאטר במידת הצורך.

ב"כ המשיבה טענה כי לא בא טעם לקבלת הערעור. העובדה שהמערער ביקש להתחיל לרצות עונשו מוקדם יותר, אינה סיבה להקל בעונש שהוטל עליו. בין היתר, הורשע המערער באיומים חמורים כלפי שוטרים. המתחם הראוי היה אמור להיות גבוה יותר כמו גם מיקום המערער במתחם, ובנוסף באה חפיפה מלאה של המאסר המותנה. לא נפל כל פגם בגזר הדין, גם לאור עברו המכביד של המערער. אשר על כן יש לדחות את הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו בן 42 שנים, לאורך השנים ניהל אורח חיים שולי ועברייני, לא עבד לפרנסתו, ועשה שימוש ממושך בסמים על רקע קשיים בהתמודדות רגשית. הוא מתגורר עם אימו וכיום מקבל קצבת נכות. המוטיבציה שהביע המערער לשיקום אינה תואמת את מצבו הנוכחי ואת כוחותיו. הוא שלל השתלבות במסגרת טיפולית לגמילה מסמים וטען כי אינו משתמש בסמים למעט חשיש, בהתאם לרישיון שבידו. ברם, שירות המבחן מצא שרידים של סמים אחרים בבדיקת שתן שנערכה למערער. בתסקיר משלים לא נמצאו שרידי סם מלבד קנאביס. בקשות שירות המבחן לקבלת אישורים רפואיים המעידים על מצבו של המערער לא נענו מצדו בשיתוף פעולה. שירות המבחן התרשם כי המערער אינו מנהל כיום אורח חיים עברייני, אך הוא עלול להסתבך בשל התנהלות פזיזה, אימפולסיבית ולא מותאמת. שירות המבחן התרשם כי המערער אינו מתאים לביצוע עונש מסוג של"צ, הומלץ להימנע ממאסר בפועל, ותחת זאת, להאריך את המאסר המותנה נגדו ולהטיל עליו גם התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה וצו מבחן למשך שנה.

דין

5. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש

שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, והאחריות שלקח על המעשים. כמו כן, יש לזקוף לזכותו את רצונו לצרף את כל תיקיו והעובדה שהתייצב לפני בית משפט קמא יותר מחודש וחצי לפני מתן גזר הדין בבקשה להישלח למאסר על מנת למנוע הידרדרות לשימוש בסמים מסוכנים ולפגיעה באימו. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. בית משפט קמא עמד בהרחבה בגזר הדין על הערכים המוגנים שנפגעו מהעבירות הרבות שביצע המערער. כמו כן, בעברו הרשעות רבות בעבירות אלימות, סמים ורכוש, בגין נדון לעונשים שלא היה בהם כדי להרתיעו, ובכלל זה מאסר מותנה בגין שימוש בסמים. העבירות שביצע המערער בתיקים שלפניו, אופיין ונסיבות ביצוען, בצירוף התרשמותו של שירות המבחן מיכולותיו של המערער ומהסיכון הקיים להתדרדרות והסתבכות נוספת בפלילים מלמדים על הצורך בהרחקת המערער מהחברה ושיקומו במסגרת סגורה של מאסר בפועל, כפי שהדגיש זאת בית משפט קמא בגזר הדין ובפניה מפורשת לשירות בתי הסוהר בענין זה (סע' 7 לגזה"ד). לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ד שבט תשע"ט, 30 ינואר 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד